

Endringsforslaget til Posten D. h., saa troer jeg, at det maa ligge i Ubekjendtskab med de stedlige Forhold, og jeg skal derfor tillade mig at oplyse det ærede Thing om, hvorledes det forholder sig. Der er jo i Anmærkningerne anført, at dette Districtsløgeembede i Aarhus for Tiden er vacant, og at man ønsker, at en Deling skulde finde Sted, saaledes at det ene Embede bliver til to; jeg maa ogsaa ansee det for ønskeligt, at noget Saadant finder Sted, og fra de paagjældende Beboere blev der allerede ifjor til det høie Ministerium indgivet en Ansøgning om en saadan Deling, idet man tillige tillod sig at foreslaae Byen Galthen som det meest passende Sted, hvor den nye Løge kunde opslaae sin Bolig. Fra denne By er der nemlig 3 Mill til Aarhus, og c. 2 Mill haade til Skanderborg og til Silkeborg, og naar man vil tage Hensyn til, at dette er en af de meest beboede Egne i Jylland, saa vil man see, at det er forbundet med ikke saa Ulemper for Beboerne der fra Districtet at the til en af disse Kjøbstæder om Løge. I Skanderborg er der, saavidt jeg veed, kun 2 Løger, og i Silkeborg kun 1, saa at man jo kan risikere at kjøre forgjæves, og naar man vil sikke sig en Løge, maa man altsaa 3 Mill, nemlig til Aarhus, hvor der er flere. Den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 2den Valgrebs (Mørk) har ogsaa udtalt sig for Delingen, naaget han har oplyst, at den Forklaring, der er bleven afgivet af den ærede Ordfører, ikke forholder sig ganske rigtig. Jeg skal altsaa anbefale den høitærede Justitsminister at gaae ind paa dette Forslag, ligesom jeg skal bede det høitærede Thing ikke at tage Hensyn til det af Udvalgets Mindretal stillede Forslag, men derimod at gaae ind paa den Beslutning, at en saadan Deling maa finde Sted med Hensyn til det nu ledige Districtsløgeembede i Aarhus.

Feddersen: Der er i Betænkningen under Nr. 23 gjort en Bemærkning, som vel ikke har givet Anledning til nogen Indstilling af det ærede Udvalg, men som dog maaskee kunde fortjene at omtales med et Par Ord i modsat Retning af den af Udvalget antydede; jeg taler her om de Bemærkninger, der angaae Kjøben-

havns Borgervæbning og det kongelige Livjægercorps. Det ærede Udvalg siger, at det ikke ret seer nogen Grund til, at Livjægercorpsset skal vedblive at bestaae selvstændig, hvorfor det gjør den Hensigt, om det ikke maatte være rigtigst at lade dette Corps gaae op i Borgervæbningen. Jeg har tilfældigviis for endeel Aar siden i længere Tid staaet i Tjenesteforhold til Livjægercorpsset, og har derved haft Leilighed til at blive opmærksom paa flere Momenter, der vistnok fortjene her at tages i Betragtning. Jeg vil ikke dvæle ved dette Corpses historiske Oprindelse og den hæderlige Deel, som det, navnlig i 1807, har taget i Stadens Forsvar, skjøndt dette vistnok har medvirket til, at der i en meget betydelig Grad er en virkelig militair Aand tilstede i dette Corps; men det vil maaskee erindres, at det kongelige Livjægercorpses Opgave i tidligere Tider ikke alene var at værges til Stadens Forsvar, men ogsaa at virke i militaire Tjener for hele Sjællands Vedkommende. Dette Forhold, saaldt, vel bort i Aaret 1849, ved Forandringen af Værnepligtsforholdene, men at den militair Aand i høi Grad er vedbleven at være tilstede i dette lille Corps, turde maaskee allerede fremgaae af den Kjendsgjerning, at i Aaret 1848, gif af dette Corps, der, hvis jeg mindes ret, bestaaer af noget over 500 Mand, over 100 Mand og 1 Officereer strøg med i Felten som Frivillige, og det vil maaskee være i Fleres Erindring, at da det 1ste Jægercorps afmarscherede, var der omtrent i dette Corps 50 Livjægere, der deelte alle Corpsets Besværligheder og Farer; flere, jeg troer 4 eller 6, saaldt ikke lang Tid efter, medens ogsaa flere af disse frivillige Jægere avancerede til Officereer, hvilket ligeledes turde være Kjendsgjerninger, som godtgjøre, at der er en virkelig militair Aand tilstede i Livjægercorpsset. Der er dernæst en anden Betragtning, der netop efter hvad der har rørt sig i det sidste Aars Tid, virkelig kunde fortjene Opmærksomhed, og det er, at den hele Virksomhed, som man i det sidste Aar har ønsket udbredt i Landet ved Hjælp af Skytteforeninger, i høi Grad er bragt til Virkelighed i Livjægercorpsset, der fra tidligere Tider, og ligetil nu har haft vedholdende Øvelser i denne Retning, — og skal der efter kyndige Mænds